

Jan Poupě

* 1988 v Praze

Studium:

2008–2014 Akademie výtvarných umění v Praze,
ateliér Malby I. (Jiří Sopko)
2012 Stáž Bellas Artes, Universidad
Complutense de Madrid

2011 Akademie výtvarných umění v Praze Ateliér
malby (Otto Silke-Knapp)
2011 Akademie Výtvarných umění v Praze,
Ateliér Intermedia II. (Jiří Příhoda)
2004–2008 Vyšší odborná škola a Střední umělecká
škola Václava Hollara (Praha)

Jan Poupě (* 1988) absolvoval v roce 2014 pražskou Akademii výtvarných umění (ateliér Malba I., prof. Jiří Sopko). V roce svého absolutoria se stal i laureátem Ceny kritiky za mladou malbu. Během svých studií na akademii se začal zabývat krajinou a záznamy její konfigurace a jejich abstrahovaným přenosem do světa umění. Často k tomu využíval nejrůznějších technologií – kamerových záznamů či animace, ale také instalace, objektu a posléze i samotné malby.

Schematizování krajinných linií, vrstevnic a prostorových vztahů provází jeho tvorbu nadále. Racionalizace zobrazení a zobrazovaného spolu s tematizováním vztahů mezi zmnoženými, opakujícími se elementy zobrazení, které jsou ale často fragmentovány prostřednictvím barvy či stínování, odkazuje na jedné straně k inspirativním zdrojům z oblasti architektury, respektive urbanismu, na straně druhé ale také ke geometrické abstrakci, či dokonce op-artu.

Pro jeho malby z posledního období je typická častá repetice základních geometrických objektů (nejčastěji jehlanů) na obrazové ploše a jistá přísnost podtržená i barevnou střídmostí. Od krajiny se přesouvá k dalším oblastem, v nichž právě motiv rationality a uspořádání formálně rezonuje (motiv knihovních regálů). Nejde mu ovšem o zobrazení či potvrzení existence vyššího rádu či rationality, nehdělá ani ideál uspořádání. Daleko více těkne k průzku možných odchylek a deformací, spojených právě s pravidelností a opakováním v obraze, ale i opakovánou percepcí a jejími potenciálními proměnami, které mohou být ovlivněny zvoleným médiem, prostorovým upořádáním, ale (možná hlavně) reprodukováním zobrazeného.

Instalace, kterou Jan Poupě připravil na míru prostorovému uspořádání Galerie Dole, tematizuje právě fenomén originality. Zajímá se o to, jak je tato jedinečnost trans/de/formována převáděním do technického obrazu, opakováním kopírováním a jeho přeukládáním (uložit jako co?) a přenášením (uložit kam?) ve virtuálním časoprostoru, ale i fakticky způsobem instalace v prostoru galerie. Technizování obrazu přináší sice na jedné straně možnost masového šíření, opakovánoho a neukončitelného kopírování, zároveň se tím něco podstatného z původní originality nenávratně vytrácí či se nějak deformeuje – ať už je to způsobeno akomodací oka či fotoaparátu, nebo digitalizací daným rozdrobením na binární jednotky informací. Obraz opětovně složený z těchto drobků (bits) bude originál silně a možná sugestivně připomínat, nikdy s ním ale nebude totožný. Stejně jako nebudou totožné autorem vytvořené kopie původního originálu.